Bon dia Catalunya. Salvador Escamilla, 40 anys d'ofici

David Escamilla

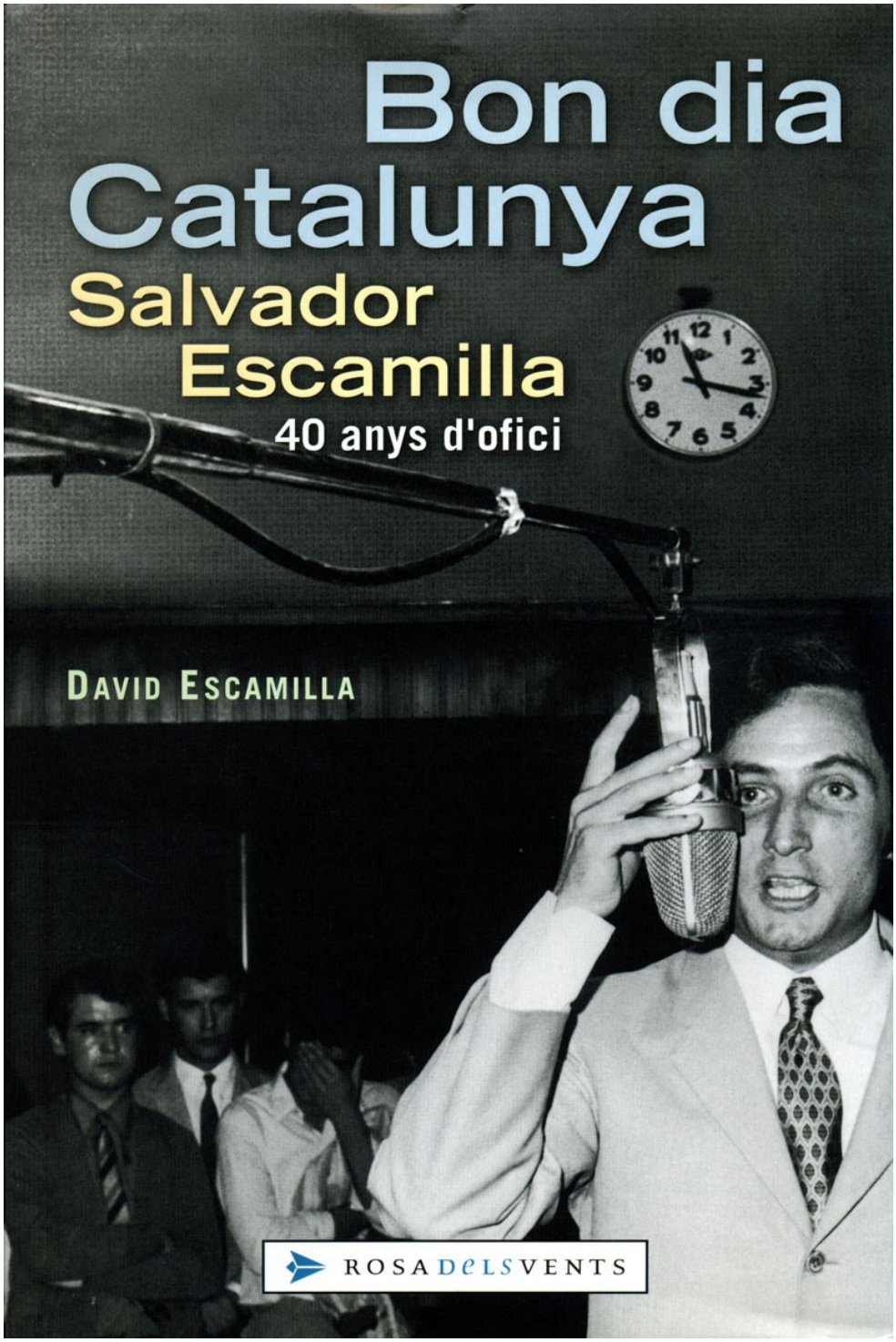

Bon dia, Catalunya. Salvador Escamilla, 40 anys d'ofici

Estirant el fil invisible que Salvador Escamilla ha anat teixint al llarg d'aquests 40 anys d'ofici (des del teatre, la música, la ràdio, la televisió, el cinema o l'edició) ara arriba el moment de l'efecte bumerang:

L'agosarament contagiós de l'Escamilla va fer que, de cop i volta, em trobés davant d'un micròfon sense haver-m'ho ni plantejat. Vaig aprendre-ho tot a corre-cuita i em va agradar tant que m'hi he dedicat una bona part de la vida.

Àngel Casas

Salvador Escamilla havia fet un forat en la paret grisa del temps.

Josep Maria Espinàs

No puc evitar lligar la veu de Salvador Escamilla amb els carrers de Sants, que són els de la meva infantesa. Sentia la seva veu per les finestres i els balcons de les cases, que eren oberts perquè hi entrés la fresca.

Quim Monzó

L'Escamilla, com jo mateix, ve d'un món diferent al que avui és nostre. El millor que ens pot passar és que aquest llibre, a més d'acomplir la seva funció essencial d'homenatge, sigui llavor fecunda d'imitadors. Ens calen encara molts Escamilles!

Jordi Pujol

A la vida tots tenim els nostres referents. Salvador Escamilla ho és per a molts. Ell va demostrar, tot i les dificultats, que en plena dictadura, amb habilitat i imaginació, era possible una ràdio arrelada al país i als seus símbols. Ningú no li pot negar, honestament, que va ser un capdavanter.

Joaquim Maria Puyal

Cantantes, artistas, intelectuales y compañeros le sentimos con el calor con el que los polluelos se acercan a la gallina clueca. En el estudio Toresky de Caspe 6, montó la primera granja de piadores descontrolados de la difusión española.

Pedro Ruiz

El recordo molt bé durant la llarga travessia del franquisme: davant del micro, en mànigues de camisa, les mans a la cintura, el tors endavant, tot ell en tensió. És un dels pocs capaços de la màgia de fer vibrar els qui l'escolten, sense altra arma que la paraula, sense altra seducció que el seu ofici.

Isabel-Clara Simó

Gràcies, amic. Per donar-me la primera, la segona i la tercera oportunitat de cantar en públic, per ajudar-me a aprendre aquest ofici, i per la teva empenta, que encara em fa caminar.

Joan Manuel Serrat

Radioscope era la cita, la fita, la brisa i el vent.

Jaume Sisa

ISBN 84-01-38617-9

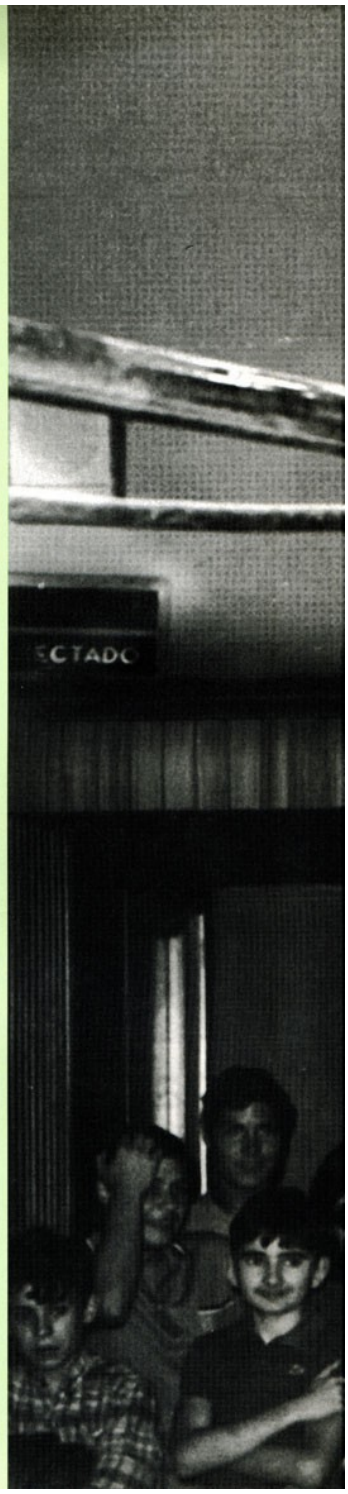

www.davidescamilla.com

Quan et passes la vida treballant sense parar un sol moment, arribes a conèixer i a tractar uns quants centenars d'homes i dones d'un mateix país, els teus dies productius van de dilluns a diumenge i no et queda gairebé ni el mes d'agost per aprendre a badar, aleshores els resultats es manifesten amb una gran contundència, en «cinemascope». Salvador Escamilla respon, centímetre a centímetre, a aquest perfil.

Els seus amics coincideixen a l'unísón quan el descriuen, tot referint-se al seu verb àgil, la seva mirada penetrant i els seus gestos felins, així com quan parlen del seu caràcter nerviós, ple d'optimisme i sovint d'una lleugera dosi d'ironia.

Aquest és l'Escamilla de portes enfora, l'home públic, el professional de la comunicació, sempre brillant i disposat a millorar la jugada, a bastir l'arquitectura d'un rodolí en ple directe o bé a sorprendre'ns amb una reacció espontània i absolutament imprevista, un d'aquells salts mortals de l'enginy que ell sap dibuixar en l'aire hertzià.

El de portes endins, en Salvador, és l'amic dels seus amics, el marit, el pare, el veí més discret d'aquella escala edificada als anys seixanta per Núñez i Navarro davant de la plaça d'Espanya.

Les dues cares d'Escamilla pertanyen a un mateix rostre. No hi ha cap dissociació entre el personatge i la persona, entre el cognom i el nom. No hi ha taulell i rebotiga. Sempre hi és tot, d'una sola peça, i d'això te n'adones de seguida, perquè una

www.davidescamilla.com